

SFS 2005:365

Utkom från trycket
den 8 juni 2005

Lag om ändring i radio- och TV-lagen (1996:844);

utfärdad den 26 maj 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 8 kap. 1 § radio- och TV-lagen (1996:844) skall ha följande lydelse.

8 kap.

1 §² Var och en som äger eller annars förfogar över ett elektroniskt kommunikationsnät som används för överföring av TV-sändningar till allmänheten genom tråd skall, om ett betydande antal hushåll som är anslutna till nätet använder det som sitt huvudsakliga medel för att ta emot TV-sändningar, se till att de boende i de anslutna hushållen kan ta emot TV-sändningar som sker med tillstånd av regeringen och som kan tas emot i området utan villkor om särskild betalning. Skyldigheten gäller endast för TV-sändningar för vilka sändningstillståndet har förenats med krav på opartiskhet och saklighet samt ett villkor om ett mångsidigt programutbud där det skall ingå nyheter. En sådan sändningsplikt gäller endast om förutsättningarna för vidareändning enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk är uppfyllda.

TV-sändningar enligt första stycket skall kunna tas emot på ett tillfredsställande sätt och utan kostnad för själva mottagningen.

Sändningsplikten enligt första stycket gäller även TV-sändningar som en tillståndshavare genomför för att uppfylla skyldigheten att sända till hela landet eller till delar av landet, men där sättet att sända inte kräver regeringens tillstånd.

Sändningsplikten enligt första stycket omfattar inte fler än fyra programtjänster som sänds samtidigt av tillståndshavare vars verksamhet finansieras genom TV-avgifter enligt lagen (1989:41) om TV-avgift.

I nät där TV-sändningar sker med både analog och digital teknik skall vidareändning ske med analog teknik av minst två programtjänster som avses i fjärde stycket, om de sänds eller har sänts ut med analog teknik. I övrigt får vidareändning ske med digital teknik.

Sändningsplikten enligt första stycket gäller inte för en anläggning där ett begränsat antal TV-program förs fram till abonnenterna genom ett allmänt kommunikationsnät, som består av parkabel av metall, med hjälp av digital teknik.

¹ Prop. 2004/05:105, bet. 2004/05:KU26, rskr. 2004/05:252.

² Senaste lydelse 2005:364.

Sändningsplikten enligt första stycket omfattar inte sändningar som sker med stöd av tillstånd till vidare-sändning enligt 3 kap. 5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2008.

På regeringens vägnar

LEIF PAGROTSKY

Knut Weibull
(Utbildnings- och
kulturdepartementet)